

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ ВИСШ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

ул. „Цар Калоян” № 1-а, 1000 София, тел. 986-21-67, 987-55-13,
[e-mail: arch@vas.bg](mailto:arch@vas.bg)

Изх. № 644

Дата: 03.07.2024 г.

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ
НА НАКАЗАТЕЛНАТА КОЛЕГИЯ
НА ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД

ДО
ОБЩОТО СЪБРАНИЕ
НА ПЪРВА И ВТОРА КОЛЕГИЯ
НА ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

С Т А Н О В И Щ Е

НА ВИСШИЯ АДВОКАТСКИ СЪВЕТ

по съвместно тълкувателно дело № 2 / 2023 г.

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ВЪРХОВНИ СЪДИИ,

Съгласно Разпореждане от 08.12.2023 г. е образувано тълкувателно дело № 2 от 2023 г. по описа на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд (ВКС) и съдиите от Първа и Втора колегии на Върховния административен съд (ВАДМС) за приемане на съвместно тълкувателно постановление по следните въпроси:

1. Каква е формата на изпълнителното деяние на нарушението по чл. 638, ал. 4 от Кодекса на застраховането?

2. Как се съотнася нормата на ал. 4 на чл. 638 от Кодекса на застраховането (КЗ) към ал. 1 на същия член? Налице ли са два отделни състава на различни административни нарушения, или става въпрос за едно и също нарушение, като способите за установяване на едното от тях (това по чл. 638, ал. 4 КЗ) са по-различни?

3. Когато няколко пъти с едно или с различни технически средства е установено/заснето управление на моторно превозно средство (МПС), за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, дали се касае за едно и също нарушение, или са налице няколко отделни такива, чиито брой отговаря на броя на заснеманията, и съответно какъв следва да е периодът от време между отделните заснемания?

По тези въпроси председателите на ВКС и на ВАДМС са констатирани противоречиво прилагане на санкционните разпоредби на чл. 638 КЗ, като са отправили съвместно искане до ОС на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и съдиите от Първа и Втора колегии на Върховния административен съд да бъдат приети за тълкуване. Изрично е посочено в искането, че такова се налага, тъй като провеждането на съдебен контрол на електронните фишове по уредената в ЗАНН процедура включва и проверка за правилното приложение на материалния закон, в случая на чл. 638 КЗ.

Отговорите им зависят от правилното тълкуване на нормата на чл. 638, ал. 4 КЗ, която предвижда: „Когато с автоматизирано техническо средство или система е установено управление на моторно превозно средство, за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, на собственика на моторното превозно средство се налага глобата или имуществената санкция по ал. 1.“ Систематично тя е включена в чл. 638 КЗ със заглавие „Отговорност за несклучена задължителна застраховка“, който визира единствено договора за задължителната застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (ЗЗГОА).

С разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ законодателят предвижда възможността с автоматизирани технически средства и системи (АТС/С) да се установява неизпълнението на задължението за сключване на ЗЗГОА, в отклонение от последователно проведеното в материята на административното право общо правило, според което констатирането на административното нарушение става със съставяне на АУАН.

Въведеният с чл. 638, ал. 4 КЗ, различен от конвенционалния общ ред, е синхронизиран с чл. 647 КЗ, който урежда производството по налагане на административни наказания по реда на КЗ. В него е предвидено, че актове за установяване на административни нарушения в случаите на чл. 638, ал. 1-3 и 5, и чл. 639 се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по Закона за движение по пътищата.

Случаите на установяване на административно нарушение с АТС/С по ал. 4 на чл. 638 КЗ не са отнесени в компетентност на посочените длъжностни лица, а се регулират с отделна разпоредба, тази на чл. 647, ал. 3 КЗ. Тя урежда процедурата по издаването на електронен фиш, когато с АТС/С е установено и заснето управление на МПС, за което няма сключена и действаща ЗЗГОА. Предвижда се това да става в отсъствие на контролен орган и нарушител, като фишът се издава по реда на ЗДВП и се изпраща на собственика на МПС, който в 14-дневен срок от получаването е длъжен да заплати наложената му глоба или имуществена санкция по чл. 638, ал. 4 и 6 КЗ, като не се прилага чл. 189, ал. 5 ЗДВП, който гласи: „Електронният фиш по ал. 4 се връчва на лицето по чл. 188, ал. 1 или 2 по един от начините по чл. 186а. В 14-дневен срок от получаването му собственикът заплаща глобата или предоставя в съответната териториална структура на Министерството на вътрешните работи писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, и копие на свидетелството му за управление на моторно превозно средство. На лицето, посочено в декларацията, се издава и изпраща електронен фиш по ал. 4 за извършеното нарушение. Първоначално издаденият електронен фиш се анулира.“

Субект на нарушението в хипотезата на чл. 638, ал. 4 КЗ е собственикът на МПС, той е и наказаното лице. Изричното изключване на възможността по чл. 189, ал. 5 ЗДВП електронният фиш да бъде анулиран и такъв да бъде съставен на името на друго, посочено от собственика лице, е съществен аргумент при изясняване на въпроса за изпълнителното деяние на административното нарушение по чл. 638, ал. 4 и ал. 6 КЗ – неизпълнено задължение за сключване на застраховка, отнесено единствено към собственика на МПС, без към това нарушение да се търси и преценява личността на управляващия в момента на установяване на нарушението водач, негови конкретни действия или условия, при които се осъществява управлението.

При тази законова рамка, предлагаме на ОС на Общото събрание на съдиите от Наказателна колегия на Върховния касационен съд и съдиите от Първа и Втора колегии на Върховния административен съд становище по постановените въпроси, както следва:

ПО ПЪРВИЯ И ВТОРИЯ ВЪПРОС:

1. Каква е формата на изпълнителното деяние на нарушението по чл. 638, ал. 4 от Кодекса на застраховането?

2. Как се съотнася нормата на ал. 4 на чл. 638 от Кодекса на застраховането (КЗ) към ал. 1 на същия член? Налице ли са два отделни състава на различни административни нарушения, или става въпрос за едно и също нарушение, като способите за установяване на едното от тях (това по чл. 638, ал. 4 КЗ) са по-различни?

По тези въпроси се застъпват две различни становища в съдебната практика, а отговорите им се основават на редица общи за тях аргументи.

В съдебните актове, основани на **първото становище** се приема, че електронните фишове за налагане на глоби и имуществени санкции по чл. 638, ал. 4 от КЗ са редовни от формална страна, описан е точно съставът на нарушението, нарушител е собственикът на МПС, за което не е налице сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“.

Според другото становище, в издадените електронни фишове за нарушения по чл. 638, ал. 4 КЗ не се съдържа описание на нарушението, липсва конкретизация на изпълнителното деяние и фактическото описание на нарушението и не е ясно дали се касае за нарушение по чл. 638, ал. 1 КЗ, установено по реда, указан в чл. 638, ал. 4 КЗ, или за отделен вид нарушение.

За да се отговори на поставените въпроси преди всичко следва да се съобрази легалната дефиниция на понятието административно нарушение, дадена в чл. 6 ЗАНН – административно нарушение е това деяние (действие или бездействие), което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

С оглед предмета и приложното си поле, КЗ урежда правилата относно застрахователните договори, съответно задължителните застраховки, сред които ЗЗГОА и административната отговорност при неизпълнение на задължението за сключването им.

Нарушението на това задължението за сключване на ЗЗГОА, дефинирано в чл. 638, ал. 1 КЗ се осъществява с неизпълнението му от страна на лицето по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, който гласи: *„Договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите е длъжно да сключи всяко лице, което: ... притежава моторно превозно средство, което е регистрирано на територията на република България и не е спряно от движение;“*. Без значение за вмененото задължение на собственика на МПС и неговата отговорност за спазването на това законово задължение е уточнението в предложението второ на посочената разпоредба, че не е налице забрана за всяко друго лице, различно от собственика да сключи застраховката. Хипотетичната възможност „всяко друго лице, различно от собственика на моторното превозно средство да сключи застрахователния договор“, не е извинително обстоятелство за собственика, за чието МПС такъв договор не е сключен.

Неизпълнението на задължението за сключване на договор за ЗЗГОА се осъществява чрез БЕЗДЕЙСТВИЕ, с което деецът (собственикът на МПС) нарушава установения ред на държавно управление като не сключва договор за ЗЗГОА за притежаваното от него МПС. Деянието е обявено от закона за наказуемо с административно наказание, което се налага по административен

ред. При надлежно установена вина у дееца – чл. 6 от ЗАНН – следва извод, че с него е осъществено административно нарушение с обективна възможност за индивидуализацията му по релевантните въпроси: кой е извършителят, кое е моторното превозно средство, подлежащо на застраховане, кой е моментът на възникване на задължението за сключване (подновяване) на ЗЗГО, което задължение не е изпълнено. Освен това административното нарушение следва да бъде установено годно по предписания в закона начин. Ето защо, от фактическа и правна страна при наличието на изброените предпоставки не остава съмнение за осъществен състав на административно нарушение по чл. 638, ал. 1 КЗ вр. чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ.

Проблемът с формата на изпълнителното деяние на чл. 638, ал. 4 КЗ, поставен за разглеждане по настоящото тълкувателно дело идва от това, че в тази разпоредба е предвидено налагането на глобата или имуществената санкция по ал. 1 и на посочените в нея лица, когато с АТС/С е установено управление на МПС, за което няма сключен и действащ договор за ЗЗГОА. Словосъчетанието „установено управление“ според голям брой съдебни актове означава, че законът предвижда изпълнително деяние – управление на МПС без валидно сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите (ЗЗГОА), различно от деянието по чл. 638, ал. 1 КЗ.

Намираме, че разлика в изпълнителните деяния по двете разпоредби няма, при все редакцията на чл. 638, ал. 4 КЗ.

Съгласно чл. 46 от ЗНА разпоредбите на нормативните актове се прилагат според точния им смисъл, а ако са неясни, се тълкуват в смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

За да бъдат спазени тези изисквания при тълкуването на чл. 638, ал. 4 КЗ е необходимо да бъде съобразено следното:

а) И в чл. 683, ал. 4, и в чл. 683, ал. 1 КЗ се предвижда налагането на глоба или имуществена санкция на собственика на МПС, за което няма сключен или валидно действащ договор за ЗЗГОА. За да се приложи разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ в нея не се изисква установяването на водача, които управлява МПС, за което няма застраховка към момента на установяването на такова МПС с АТС/С. Че това е така следва и от обсъдената по-горе разпоредба на чл. 647, ал. 3 КЗ, с която изрично е изключено приложението на чл. 189, ал. 5 ЗДвП.

б) Ако условно се възприеме разбирането, че за да се приложи чл. 683, ал. 4 КЗ е необходимо от обективна страна административното нарушение да включва и управление на незастрахованото МПС, ще следва да се приеме и това, че разпоредбата не цели да реализира отговорността на собственика на МПС за несклучен договор за ЗЗГОА като го принуди да сключи, каквото е предназначението на санкционните норми по чл. 638 КЗ, а тази на лицето, което управлява такова МПС. Ако това е така обаче няма причина глобата

или имуществената санкция по чл. 683, ал.1 КЗ да бъде налагана на собственика, а не на водача му.

в) Понятието „*управление*“, употребено в разпоредбата на чл. 683, ал. 4 КЗ се дефинира като процес на упражняване на ръководна дейност на някаква конкретна система и в контекста на обсъжданата законова разпоредба тази система е техническа и може да бъде само незастрахованото МПС. Управлението на МПС е винаги субективната дейност на всеки отделен водач. Като човешка дейност то не може да бъде установявано чрез заснемане с АТС/С. С АТС/С може да бъде констатирано само движението или местонахождението на дадено МПС, но не и управлението му.

г) В чл. 683, ал. 4 КЗ думите глоба и имуществена санкция по чл. 683, ал. 1 КЗ са употребени с пълен член и това при извършване на граматическо и логическо тълкуване на законовата норма, ще следва да означава, че е налице идентичност не само на лицата, на които те се налагат, а и на наложените санкции с тези по ал. 1.

д) Ако се приеме, че независимо от изложеното управление на МПС без застраховка може да бъде установено с АТС/С, то вън от регулация остават МПС, за които няма сключена ЗЗГОА, които напр. са спрели на улицата и тяхното местонахождение също е установено с АТС/С, но не е установено тяхното управление.

Такова съдържание и прочит на разпоредбата на чл. 683, ал. 4 КЗ очевидно не отговаря на изискванията на чл. 46 ЗНА и най-вече на целта на санкционните разпоредби, предвидени в чл. 638 КЗ да постигна изпълнение на задължението за всички МПС, които не са спрени от движение да има сключена ЗЗГОА.

Затова замяната на израза „*установено управление*“, както е в ал. 4 на чл. 638 КЗ с „*установено участие в движението на моторно превозно средство*“, както това е направено в някои съдебни решения, констатирани обсъждания проблем във формулировката на текста не би променило смисъла и значението на правната норма. Целта и смисълът на разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ е да се уреди от закона възможността липсата на сключен и валидно действаш застрахователен договор за дадено МПС да се установява с помощта на АТС/С, без оглед на това дали към момента на заснемането му то се движи или е в статично състояние – напр. паркирано на улицата.

И не на последно място по значение, довод, че чл. 638, ал. 4 КЗ не урежда форма на изпълнително деяние, различна от тази по чл. 638, ал. 1 КЗ следва и от разпоредбата на чл. 638, ал. 3 КЗ. С нея се предвижда наказание глоба в размер на 400 лв. на лице, което управлява МПС във връзка с чието притежаване или използване няма сключен договор за ЗЗГОА, която глоба е различна по размер от тази по чл. 638, ал. 1 КЗ и освен това се налага само на установен водач, който управлява незастраховано МПС.

С оглед изложеното се налага изводът, че не е налице законова причина, наред с неизпълнението на задължението за сключване на договора

за ЗЗГОА законодателят съгласно чл. 638, ал. 4 КЗ да предвижда и друг състав на административно нарушение, което да включва от обективна страна в допълнение „управление“ на МПС по отношение лица и със санкции, еднакви с тези по чл. 683, ал. 1 КЗ.

Поради изложеното намираме, че разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ следва да се подложи на поправително тълкуване като се възприеме разбирането, че с нея се предвижда способ за установяване на нарушението по чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ, т.е. на неизпълнение на задължението за сключване на ЗЗГОА за дадено МПС чрез АТС/С във всички възможни хипотези, който способ се допуска наред с констатирането на такова нарушение с АУАН, съставен от длъжностните лица на службите за контрол по ЗДВП след извършена проверка.

С оглед изложеното, отговорите на поставените въпроси, които предлагаме са следните:

Административното нарушение, което се санкционира по реда на чл. 638, ал. 4 е идентично с това по ал. 1. на същия. Формата на изпълнителното му деяние е БЕЗДЕЙСТВИЕ, проявено чрез въздържане или пропускане да бъде сключен договор за ЗЗГОА, каквото задължение е предвидено в чл. 483, ал. 1, т. 1 КЗ за собствениците на МПС, на които се налага глобата или имуществената санкция. С разпоредбата на чл. 638, ал. 1 и ал. 4 КЗ не са уредени два отделни състава на различни административни нарушения. С разпоредбата на чл. 638, ал. 4 КЗ се предвижда използването на АТС/С като способ за установяването на нарушението по чл. 438, ал. 1 КЗ.

В тази връзка отбелязваме, че не следва да бъде споделено разбирането, застъпено в някои съдебните решения, че двете норми стоят в отношение на обща и специална, тъй като специален/различен е само способът за установяване на нарушението, предвиден в чл. 638, ал. 4 КЗ.

ПО ТРЕТИ ВЪПРОС:

Когато няколко пъти с едно или с различни технически средства е установено/заснето управление на моторно превозно средство (МПС), за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“, дали се касае за едно и също нарушение, или са налице няколко отделни такива, чиито брой отговаря на броя на заснеманията, и съответно какъв следва да е периодът от време между отделните заснемания?

По този въпрос в съдебната практика не се дава еднопосочен отговор на въпроса дали, когато МПС, за което няма сключен договор за ЗЗГОА се движи по пътищата и в кратък период от време – часове или няколко дни, същото е заснето и за всяко отделно заснемане са издадени електронни

фишове, се касае за едно извършено административно нарушение или за съответни на броя на заснеманията отделни административни нарушения, всяко от които представлява управление на МПС без сключен договор за ЗЗГОА.

Както е видно от формулировката на въпроса, разграничаването на отделните случаи на установено административно нарушение е затруднено при заснемане на МПС, за което няма сключен или действащ ЗЗГОА, два или повече пъти с едно или различни технически средства. Този проблем не стои, когато нарушението се установява в резултат на физическа проверка, когато се съставя съответния АУАН и за контролния орган възниква възможността и задължението, предвидени в чл. 171, т. 1, б. „е“ ЗДВП: *„За осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: ... временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач:“, „който управлява моторно превозно средство без застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите – до предоставяне на сключена валидна застраховка.“* В такава хипотеза всяко последващо установяване на използването на същото МПС от друг водач или други водачи без сключена задължителна застраховка би било основание за задържане на свидетелството за управление и затова ще е малко вероятно е това да се случи няколко пъти. Нарушението ще е вече констатирано, а предприетата принуда по отношение на лицето, чието свидетелство за управление ще бъде отнето ще има за резултат постигане на целта на закона – сключен договор за ЗЗГОА.

Практически въпросът се поставя в случаите на неколккратно констатиране на нарушението с АТС/С и отговорът е противоречив.

Според първото, застъпвано в съдебната практика становище, ЗАНН не урежда *„продължавано административно нарушение“* или *„продължено“* такава, така както наказателното право дефинира продължаваното и продълженото престъпление. Поради това в редица съдебни актове се приема, че при липса на правна норма, уреждаща продължавано административно нарушение, е недопустимо съдът по аналогия с наказателното право да прилага този институт в сферата на административните право и процес, а обратното ще означава да се допусне нормотворчество при прилагане на закона и нарушаване на принципа за законоустановеност на административните наказания, налагани по административен ред и на деянията, обявени за административно нарушения – чл. 6 и чл. 7 ЗАНН. Приема се в тази група съдебни решения, че такъв подход би противоречал и на изричната забрана за въвеждане на правилата на наказателната отговорност по пътя на тълкуването на закона, произтичаща от чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове. Освен това според съдебните актове, застъпващи това становище приложението на НК и НПК в административнонаказателното производство е допустимо само за определени неуредени случаи, изрично посочени в чл. 11 и чл. 84 ЗАНН, сред

които не попада разглежданият такъв. В обсъжданите съдебни актове се приема изрично, че след като разпоредбата на чл. 18 ЗАНН изключва приложимостта в административнонаказателното право на институтите „множество престъпления“ или „продължавано престъпление“, когато едно и също лице е извършило няколко отделни административни нарушения, наложените наказания се изтърпяват поотделно за всяко едно от тях. Аргумент в този смисъл са указанията, дадени с ТР № 77/1984 г. на ОСНК на ВС, според което *„в административнонаказателната отговорност не се прилагат разпоредбите на чл. 23-26 от НК“*.

В обобщение, в решенията, застъпващи първото становище, се възприема разбирането, че всяко установяване/заснемане на МПС без сключена задължителна застраховка ГО представлява отделно административно нарушение, т.е., че броят на заснеманията с АТС/С на автомобил, за който не е сключена застраховка ГО е равен на броя на нарушенията и поради това за всяко от тях нарушителят следва да понесе предвидената в закона административна отговорност.

Според второто застъпвано в съдебните решения становище по въпроса в административнонаказателния процес е допустимо събирането на доказателства, относно фактическата обстановка и поведението на дееца, в периода ограничен между първо и последно заснемане на автомобила без ЗГОА, които е възможно да обусловят извод, че е налице осъществено едно нарушение, независимо от броя на констатациите му с едно или различни АТ/ТС. В посочените решения се споделя разбирането за възможно прилагане на разрешение, близко и сходно с приложимия в наказателното право институт на продължаваното престъпление. В мотивите на посочените съдебни актове се застъпва разбирането, че тъй като се касае за движение в едно и също населено място или за такова в последователни дни, във второто висящо административно производство страната може да се ползва от първия по време фиш като копие от съдебния акт се изпрати на съда, разглеждащ втория за сведение и като доказателство, че за деецът вече е наложено наказание, на основание на установеното, че не е сключил задължителната застраховка ГО. В тези актове се приема за основателно възражението, че едно такова нарушение е продължавано и затова е недопустимо извършителят му да бъде санкциониран два пъти за него, т.е. за едно нарушение може да бъде налагано само едно наказание.

Верният прочит на обсъдените законови разпоредби и вече заявеното по-горе становище относно формата на изпълнителното деяние на административното нарушение, визирано в чл. 638, ал. 1 и в чл. 638, ал. 4 КЗ очертават следните базисни изводи:

Първо: Изпълнителното деяние съгласно двете разпоредби е бездействието и следователно неизпълнението на законовото задължение за сключване на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите. Констатирането на нарушението е възможно по двата

уредени в закона начина с едни и същи последици за собственика на МПС като субект на това нарушение, независимо от използвания способ.

Второ: Самото констатиране на допуснатото нарушение не води до изпълнение на предвиденото в закона задължение за сключване на договора за ЗЗГОА. Собственикът на незастрахованото МПС остава в констатираното състояние на неизправност – осъществено нарушение на установения със закона ред – до момента на сключване на задължителния договор за застраховка.

Затова, за да достигнем до верния отговор на поставения въпрос, необходимо е да посочим следните възможни решения и последиците им:

Първо: Ако нарушителят в хипотезата на въпроса, т.е. при направени две или няколко заснемания с едно или повече технически средства, бъде наказван с глоба на основание на фиш издаден след всяко от тях, е валидна критиката за нарушен основен принцип, възприет в чл. 17 ЗАНН, постановяващ забрана за налагане на наказание два пъти за едно и също.

Второ: Обратно – ако не му бъде налагано наказание при всяка поредна констатация и не се възприеме, че с всяко заснемане е установено отделно нарушение, и на собственика не бъде наложено наказание за всеки отделен случай, би било нарушено правилото на чл. 18 ЗАНН в административния процес, че всяко отделно нарушение е самостоятелно и се наказва с отделно наказание.

В изобилната съдебна практика се описват случаи, в които обстоятелството, че МПС се ползва (движи, управлява) без сключена застраховка ГО е констатирано повторно в кратък времеви период след първото му установяване с АТС/С – напр. в интервал от 7 мин., при това докато автомобилът се е движил по конкретен маршрут и без данни пътуването му да е било прекъсвано или да са настъпили други съществени изменения на условията на ползване на МПС. Първото по време заснемане на МПС, за което не е сключен за застраховка е установяването на вече извършеното/допуснатото административно нарушение. При такива обстоятелства не би следвало да се възприеме извод, че всяко следващо заснемане представлява ново административно нарушение. Ето защо, в случаи с характеристиката на описания или при сходна такава, ще следва да се приеме, че независимо от броя на заснеманията, административното нарушение е едно и също.

Не такъв ще следва да бъде отговорът при друга фактическа обстановка. Вече посочихме, че установеното с техническо средство чрез заснемане административно нарушение слага началото на един период на констатирано състояние на нарушение, в което се намира неизправният собственик на МПС – субекта по чл. 483 КЗ. Нито собственикът на МПС, нито друго лице – например водач на МПС се считат изправни след налагане

на санкциите по чл. 638, ал. 1, 3 и 4 КЗ, ако те не са довели до сключване на договора за ЗЗГОА.

Пасивността на субектите на административните задължения по отношение на императивните законови норми, които те вече са нарушили не следва да се толерира. Ето защо, фактическата възможност за привеждането на поведението им в съответствие с изискванията на закона, следва да бъде проверявана от съда и да послужи като основание за отговор на въпроса, оставането им в състояние на несъответствие със законовите изисквания представлява ли отделно/ново нарушение или не.

С оглед изложеното, предлагаме следния отговор на поставения въпрос:

Когато няколко пъти с едно или с различни технически средства е установено/заснето управление на моторно превозно средство (МПС), за което няма сключен и действащ застрахователен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ отговорът дали се касае за едно и също нарушение или са налице няколко отделни такива, чиито брой отговаря на броя на заснеманията ще следва да бъде конкретен за всеки разглеждан случай в съответствие с установените от съда релевантни факти и обстоятелства във връзка с него. Затова по тълкувателен път не следва да се въвежда количествен критерии – брой на заснеманията, а преценката относно броя на допуснатите нарушения следва да е винаги конкретна.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВИСШИЯ
АДВОКАТСКИ СЪВЕТ: /п/

АДВ. Д-Р ИВАЙЛО ДЕРМЕНДЖИЕВ